

Bemærkninger, jeg paa dette Trin af Sagen har at gjøre. Naar der er henviist til, at det er Jernbaneselskabet selv, der har fremsat Forslag til denne Linie, maa jeg hertil bemærke, at den Lov, der her foreligger til Behandling, jo har viist os, at Jernbaneselskabet ikke er useilbarligt, men at det tværtimod kan gjøre sig skyldig i meget store Feil med Hensyn til Banens Retning, og det er min Tro, at det Samme, der her har viist sig, at der er begaaet store Feil i denne Henseende, hvilket Jernbaneselskabet selv har maattet erkjende, ogsaa vil vise sig med Hensyn til Banen ved Lyngby, selv om Jernbaneselskabet ikke ligesrem kommer til offentlig Erkjendelse deraf. Naar det er ansørt, at Expropriationen ved den østlige Linie var ansat til — om jeg husker ret — 72,000 Rd., saa skal jeg nævne, hvorledes de 26,000 Rd., som den efter min Opgivelse var anslaaet til, udkomme. Der skulde nemlig exproprieres fire Steder, og Expropriationssummen er ansat saaledes: for Blæsbergs Huns 2,000 Rd., for Eibergs 5,000 Rd., for Gyllichs 4,000 Rd. og for Major Funchs 15,000 Rd., tilsammen 26,000 Rd. Publikum vil altsaa nu kunne bedømme, hvorvidt det, der her er mig meddeelt, kan antages at ville være det, som Expropriationen vilde koste. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har meent, at det, der egentlig skulde have været det Bestemmende for ikke at lægge Banen i østlig Retning, var Hensynet til, at man maatte expropriere hele Præstegaarden paa Grund af det Stykke Have, der vilde blive medtaget til Jernbanen, saa skal jeg dertil bemærke, at Præstegaarden er en Embedsbolig, og jeg veed ikke, hvorvidt den Embedsmand, der fortiden har denne Præstegaard, virkelig kunde have Ret til at fremtræde med en selvstændig Paastand, der gif ud paa at forhindre, hvad der ellers maatte anses for at være det Rette og Rigtige. Det skulde undre mig, om ikke den ærede Minister, der har Bestyrelsen af den Slags Sager, hvorunder Præstegaardsbygningerne høre, vilde have været istand til at faae vedkommende Præst til at finde sig i, at dette Hjørne af hans Have blev borttaget; men selv om hele Præstegaarden skulde have været exproprieret, er jeg overbevist

om, at der dog ikke vilde være tabt overmaade Meget derved; thi efterat man havde taget dette Hjørne af Haven bort, vilde det Døvrige Have kunnet sælges ved offentlig Auktion, ved hvilken man maatte antage, at det kunde indbringe omtrent det Samme, som man maatte give for Expropriationen. Af det Anførte synes det at vise sig, at det er Hensynet til denne Præst ved Sorgenfri, som har været den store Anstødssteen. — Jeg kan meget godt forstaae, at der er taget meget Hensyn til den høie kongelige Person, som boer paa Sorgenfri, men det forekommer mig paa den anden Side dog, at da hun, som bekendt, er i en temmelig fremrykket Alder og maaskee kan være afgaaet ved Døden, inden denne Bané bliver farbar, og i alt Fald efter Naturens Orden ikke kan antages at ville leve meget længe, efterat den er tagen i Brug, saa er det dog et Spørgsmaal, om man ikke har lagt en altsfor stor Vægt paa dette Hensyn ved Afgjørelsen af denne Sag. Da jeg nu virkelig maa indbrømme, hvad den ærede Indenrigsminister har sagt, at dette Arbejde er saa langt fremrykket, at man ikke kan tænke paa at komme bort fra denne Linie, saa kan jeg endnu kun tilføie, at det mulig i Fremtiden vil vise sig, at det, hvor mange Penge denne Linie end allerede har kostet, dog kunde være forsvarligt at forlade den og gaae en anden Vej, thi Vanstuelighederne forekomme mig at være saadanne, at de ville fordrøe saa mange Penge endnu for at komme saavidt, at denne Linie kan opretholdes og bevares i Fremtiden, at det langt vilde overstige det, som er beregnet at skulle medgaae dertil. Den høitærede Indenrigsminister har bemærket, at han allerede har den Bemyndigelse, som der tilsigtes at give ham ved mit Forslag; jeg veed ikke, om det tilfulde kan siges at være rigtigt, at forsaavidt man vilde gaae til den østlige Linie og ansee de Beføstninger, der ere gjorte paa den nu bestemte Banelinie, for spildte, da flere tusinde Daler ere medgaaede dertil, den ærede Minister da, uanset disse Beføstninger, kan være bemyndiget til at optage en anden Linie; men det er Noget, som der rimeligviis ikke vil kunne blive Tale om. Da jeg altsaa gaaer ud fra, at den ærede Indenrigsminister har en saadan Bemyndigelse, og da jeg ikke usser at staae Lovforslaget paa